Beleidsregels Re-integratie en Participatie Participatiewet gemeente Wassenaar 2027

Het college van burgemeester en wethouders van de gemeente Wassenaar;

Gelet op de Participatiewet, het Besluit bijstandsverlening zelfstandigen 2004 en de Re-integratie- en Participatieverordening Participatiewet gemeente Wassenaar 2027;

Besluit vast te stellen de volgende Beleidsregels Re-integratie en Participatie Participatiewet gemeente Wassenaar 2027.

§ 1 – Algemene bepalingen

Artikel 1 – Begrippen

- verordening: Re-integratie- en Participatieverordening Participatiewet gemeente Wassenaar 2027;
- wet: Participatiewet;
- begrippen die in deze beleidsregels worden gebruikt en niet nader zijn omschreven, hebben dezelfde betekenis als in de wet en de verordening.

§ 2 - Voorzieningen

Artikel 2 - Leerwerkplek

Bij het inzetten van een leerwerkplek neemt het college het volgende in overweging:

a. de leerwerkplek heeft een maximale duur van 3 maanden en kan eenmalig worden verlengd met maximaal 3 maanden, als dat naar alle waarschijnlijkheid een duurzame en betaalde aanstelling tot gevolg heeft;

b. de werkzaamheden zijn primair gericht op ontwikkeling en in mindere mate of geheel niet op productieve arbeid;

c. de nadruk ligt op lerend werken in een bovenformatieve functie;

d. de werkgever is in staat en bereid aan uitkeringsgerechtigde de noodzakelijke begeleiding te bieden;

e. er hoeft bij de werkgever geen intentie te bestaan om de uitkeringsgerechtigde in dienst te nemen maar wel om hem het vak te leren en/of werknemersvaardigheden te laten ontwikkelen; en
f. de werkgever heeft ten behoeve van de uitkeringsgerechtigde een aansprakelijkheids- en ongevallenverzekering afgesloten.

Artikel 3 - Scholing

1. Bij het overwegen van het verstrekken van een scholingstraject als bedoeld in artikel 6 van de verordening, neemt het college het volgende in overweging:
    a. De opleiding of cursus voldoet aan de eisen genoemd in artikel 6 lid 2 van de verordening.
    b. De opleiding of cursus mag op geen enkele wijze eventuele reeds opgelegde re-integratie verplichtingen doorkruisen of belemmeren.
    c. Bij de beoordeling van de noodzaak van de scholing wordt rekening gehouden met de voor belanghebbende geldende kortste weg naar (duurzame) arbeid, zijn/haar arbeids- en opleidingsverleden en de duur van de werkloosheid.
    d. Bij de beoordeling van de opleiding of cursus wordt in aanmerking genomen of deze gericht is op een kansrijke sector in de arbeidsmarkt.
    e. Voor de scholing die wordt aangeboden geldt dat de goedkoopst passende scholingsmogelijkheid moet worden benut.
2. Als de belanghebbende door ernstig verwijtbare handelingen de opleiding of cursus moet staken of niet succesvol afrondt, kan het totale bedrag aan betaalde en nog openstaande kosten worden teruggevorderd.

Artikel 4 - Vrijlating inkomen

1. Het college kan belanghebbenden een inkomensvrijlating toekennen als bedoeld in artikel 34a lid 1 van de wet.
2. Deze vrijlating wordt niet toegekend indien:
    a. De inkomsten worden verkregen uit arbeid in verband met een verloningstraject; of

b. Het college oordeelt dat de vrijlating niet bijdraagt aan de arbeidsinschakeling van belanghebbende;

c. Het niet legale inkomsten betreft.

d. Het college kan de termijn van de inkomensvrijlating, als bedoeld in lid 1, verlengen met een door het college te bepalen periode, op grond van artikel 34a lid 2 van de wet. Het college maakt een individuele afweging op basis van:

e. De mate waarin een verlenging van de inkomensvrijlating bijdraagt aan de arbeidsinschakeling;

f. De individuele omstandigheden waardoor het college uitbreiding van de arbeidsomvang niet mogelijk acht;

g. De termijn waarop het college verwacht dat uitbreiding van de arbeidsomvang mogelijk is.

3. Het college kan de inkomensvrijlating, als bedoeld in lid 1, opnieuw toepassen als deze is verstreken. Het college maakt een individuele afweging op basis van:

a. De mate waarin het opnieuw toekennen van de inkomensvrijlating bijdraagt aan de arbeidsinschakeling;

b. Het effect van de initiële vrijlatingsregeling op de arbeidsinschakeling van de belanghebbende;

c. Of er sprake is van een nieuw dienstverband.

4. Er is sprake van overgangsrecht, als bedoeld in artikel 78ff lid 2 en 3 van de wet, voor belanghebbenden die voor 1 januari 2027 een vrijlating ontvingen.

Artikel 5 - Persoonsgebonden re-integratiebudget

1. Het persoonsgebonden re-integratiebudget wordt alleen toegekend indien het college van oordeel is dat de toekenning van het persoonsgebonden budget bijdraagt aan een vergroting van de kans op arbeidsinschakeling die de kosten van de betreffende activiteiten voldoende rechtvaardigen.

2. Het persoonsgebonden re-integratiebudget bedraagt maximaal € 5.000. Dit bedrag is inclusief btw, en inclusief alle bijkomende kosten, waaronder reiskosten.

3. Het persoonsgebonden re-integratiebudget wordt in principe in natura uitgekeerd aan de inwoner; de betaling gaat dus via de aanbieder.

Artikel 6 - Onkostenvergoeding reiskosten

1. Reiskosten worden vergoed voor reizen die worden afgelegd naar re-integratietrajecten als de reisafstand minimaal 10 kilometer is (enkele reis). Het bedrijf waarbij het re-integratietraject wordt gevolgd, draagt in principe zorg voor de reiskosten vergoeding.
2. Reiskosten worden niet vergoed voor periodieke of incidentele afspraken met de consulent van de gemeente.
3. De reiskostenvergoeding wordt toegekend op basis van openbaar vervoer. Hierbij wordt de goedkoopste, meest adequate vervoerswijze vergoed, zo mogelijk op basis van abonnementskosten.
4. Wanneer het redelijkerwijs niet te verwachten is dat belanghebbende met het openbaar vervoer naar zijn re-integratie activiteit reist, vergoedt het college € 0,25 per kilometer enkele reis, ongeacht de wijze van vervoer.

Artikel 7 - Vergoeding kinderopvang en overige onkosten

1. Een tegemoetkoming in de kosten van kinderopvang kan worden toegekend voor zover deze kosten noodzakelijk worden geacht voor de re-integratie en niet (volledig) kunnen worden vergoed uit een voorliggende voorziening. Indien belanghebbende geen of niet volledig aanvraag doet op een voorliggende voorziening, wordt er geen tegemoetkoming verstrekt door het college, tenzij dit naar oordeel van het college tot een onwenselijke situatie leidt. In dit geval wordt een maatwerkoplossing gezocht.
2. Belanghebbende dient desgevraagd bewijsstukken te overleggen van de kosten kinderopvang en van de aanspraak op voorliggende voorzieningen.
3. Overige kosten worden slechts vergoed indien en voor zover de kosten noodzakelijk zijn voor de re-integratie. Het college bepaalt op welke wijze de belanghebbende de kosten dient aan te tonen.
4. Een tegemoetkoming kinderopvang en vergoedingen van overige onkosten worden waar mogelijk direct aan de aanbieder overgemaakt.

§ 3 - Overig

Artikel 8 - Ontheffing van arbeidsplicht en participatieplicht

1. De beslissing van de gemeente om op grond van dringende redenen over te gaan tot ontheffing van de arbeidsplicht zoals bedoeld in artikel 9, eerste lid, onder a, van de wet of de verplichting tot het verrichten van maatschappelijke participatie naar vermogen zoals bedoeld in artikel 9, eerste lid, onderdeel c, van de wet is maatwerk. Het college maakt een afweging op basis van belastbaarheid en belasting.
2. Het verrichten van gebruikelijke hulp zoals bedoeld in artikel 1.1.1, eerste lid van de Wet maatschappelijke ondersteuning 2015 vormt geen zelfstandige grond voor ontheffing van re-integratieverplichtingen als bedoeld in het eerste lid.
3. De ontheffing zoals bedoeld in het eerste lid duurt maximaal drie jaar, waarna een herbeoordeling plaatsvindt.

Artikel 9 – Maatschappelijke participatie

1. Maatschappelijke participatie die belanghebbenden zelf vormgeven, als bedoeld in artikel 14, eerste lid, van de verordening, kan binnen de door het college gestelde kaders bestaan uit:
    a. door het college redelijkerwijs noodzakelijk geachte mantelzorg als bedoeld in artikel 1 van de verordening;
    b. vrijwilligerswerk; of
    c. andere naar het oordeel van het college maatschappelijk relevant geachte activiteiten.
2. Het college kan kaders stellen voor de invulling van maatschappelijke participatie. Hierbij houdt het college bijvoorbeeld rekening met:
    a. de mogelijkheden, beperkingen, wensen en behoeften van de belanghebbende;
    b. het ontwikkelpotentieel en perspectief van de belanghebbende;
    c. welke mate van maatschappelijke participatie redelijkerwijs van de inwoner kan worden verwacht.

3. Als het college niet zelf kan beoordelen welke mate van maatschappelijke participatie of mantelzorg passend of noodzakelijk is, kan het college een externe partij inzetten om dit vast te stellen.
4. Wanneer een belanghebbende ondersteuning nodig heeft bij het vormgeven of behouden van maatschappelijke participatie, biedt het college deze ondersteuning. De ondersteuning kan onder meer bestaan uit:
    a. begeleiding bij het vinden en organiseren van passende activiteiten;
    b. advies en ondersteuning bij het structureren van deelname aan maatschappelijke activiteiten;
    c. periodieke begeleiding of voortgangsgesprekken; en
    d. overige ondersteuning die het college noodzakelijk acht om participatie mogelijk te maken of te behouden.
5. Bij de toepassing van dit artikel stemt het college, waar nodig en waar mogelijk, de inzet van maatschappelijke participatie af met ondersteuning op grond van de Wet maatschappelijke ondersteuning 2015. Het college beoordeelt hierbij vanuit welke wet de belanghebbende de meest passende ondersteuning ontvangt, uitgaande van het hoofddoel van de ondersteuningsvraag.

Artikel 10 - Participatieplicht

1. In artikel 14 lid 5 van de verordening is geregeld dat als de individuele omstandigheden er naar oordeel van het college om vragen, het college de belanghebbende via de participatieplicht maatschappelijke participatie kan opleggen. Hiervoor geldt het volgende:
    a. De participatieplicht wordt pas opgelegd als de belanghebbende weigert de vorm van maatschappelijke participatie uit te voeren die het college redelijkerwijs van de inwoner kan verwachten.
    b. Voor de via de participatieplicht opgelegde activiteiten gelden dezelfde voorwaarden als genoemd in artikel 9 van deze beleidsregel.
    c. De participatieplicht wordt opgelegd met als doel om belanghebbende te motiveren op de lange termijn zelf deel te nemen aan het maatschappelijk leven.
2. Duur en omvang van de participatieplicht zijn individueel maatwerk.

Artikel 11 - Begeleid werken in het kader van de Wet sociale werkvoorzieningen (Wsw)

1. Mensen die al op 31 december 2014 op basis van de Wsw Begeleid Werken werken, houden garantie op een baan wanneer het contract Begeleid Werken buiten hun toedoen wordt beëindigd. Ze worden dan met voorrang opnieuw aangemeld bij de sociale werkvoorziening. Bij voorkeur wordt de medewerker bemiddeld naar een dienstverband op basis van Begeleid Werken en als dat niet lukt in dienst genomen middels een reguliere arbeidsovereenkomst Wsw.
2. Mensen met een Wsw-dienstbetrekking worden ook na ingang van de Participatiewet per 1 januari 2015 gestimuleerd om een Begeleid Werken dienstbetrekking te accepteren. Om dit te bevorderen wordt gegarandeerd dat deze personen weer in dienst genomen worden op basis van een Wsw-dienstbetrekking, wanneer de Begeleid Werken dienstbetrekking vanwege onvrijwillige werkloosheid eindigt.
3. Overeenkomstig de regeling van voor de inwerkingtreding van de Participatiewet, zullen de bij de nieuwe functie horende arbeidsvoorwaarden (incl. salaris op basis van het minimumloon) van toepassing zijn. Men heeft in dit geval geen recht of garantie op salaris en arbeidsvoorwaarden, zoals die bij de vorige functie van toepassing waren.

Artikel 12 - Verhuizing

1. Bij verhuizing naar een andere gemeente binnen de arbeidsmarktregio Zuid-Holland Centraal (Zoetermeer, Pijnacker-Nootdorp, Lansingerland, Leidschendam-Voorburg, Voorschoten, Wassenaar) of de arbeidsmarktregio Haaglanden (Den Haag, Delft, Rijswijk, Midden-Delfland, Westland) blijft de belanghebbende zoveel mogelijk het afgesproken traject volgen. De trajectkosten zijn voor rekening van de vertrekgemeente. Dat geldt ook voor eventuele kosten voor kinderopvang die vergoed worden voor de duur van het traject, voor zover de kinderopvang ongewijzigd wordt voortgezet en de andere nieuwe gemeente deze kosten niet vergoedt.

2. De regie over de re-integratie- of participatietrajecten van de belanghebbende wordt in de situatie in het eerste lid overgedragen aan de nieuwe woongemeente.

§ 4 - Slotbepalingen

Artikel 13 - Ten onrechte verkregen vergoedingen

Wanneer blijkt dat een re-integratievergoeding, in welke vorm dan ook geheel of gedeeltelijk ten onrechte is verstrekt, kan het college bepalen deze kosten als onverschuldigde betaling zoals genoemd in art 6.203 BW terug te vorderen.

Artikel 14 - Hardheidsclausule

Het college kan in bijzondere gevallen ten gunste van een belanghebbende afwijken van de bepalingen in deze beleidsregels, indien strikte toepassing ervan tot onbillijkheden van zwaarwegende aard zou leiden.

Artikel 15 - Inwerkintreding

Deze beleidsregels treden in werking op 1 januari 2027.

Artikel 16 – Intrekken oude beleidsregels

De Beleidsregels re-integratie Participatiewet gemeente Wassenaar 2023 worden ingetrokken per de datum van de bekendmaking van deze beleidsregels.

Artikel 17 - Citeertitel

Deze beleidsregels worden aangehaald als: Beleidsregels re-integratie en participatie Participatiewet gemeente Wassenaar 2027.

Ondertekening

Aldus vastgesteld in de vergadering van het college van burgemeester en wethouders van de gemeente Wassenaar, d.d. 13 oktober 2026.

de gemeentesecretaris,

drs. A.P.A. Oostermeijer

de burgemeester,

drs. L.A. de Lange

ARTIKELGEWIJZE TOELICHTING

Artikel 2 - Leerwerkplek

Een leerwerkplek geeft belanghebbende de mogelijkheid werkervaring op te doen. Het verschil met de proefplaatsing zoals in de verordening genoemd, is dat bij een proefplaats de werkgever de intentie heeft de werknemer na afloop van de plaatsing in dienst te nemen. Bij een leerwerkplek hoeft die intentie niet aanwezig te zijn.
Dit artikel regelt de belangrijkste voorwaarden waaronder een leerwerkplek kan worden ingezet.

Artikel 3 - Scholing

Een scholingstraject is bij uitstek maatwerk. Daarom zijn de in lid 1 genoemde aanvullende voorwaarden aan scholing algemeen gelaten. Sub b regelt dat een eventueel toegekende scholing de bestaande re-integratie verplichtingen niet mag doorkruisen of belemmeren. Sub c geeft enkele handvaten voor het beoordelen van de noodzaak van scholing: het moet passen bij het verleden en de mogelijkheden van de inwoner. Sub d voegt hieraan toe dat ook de mogelijkheden die de scholing op de arbeidsmarkt bieden in aanmerking moeten worden genomen. Dit betekent dat het college eerder een scholingstraject zal vergoeden voor een rol waarop een tekort op de arbeidsmarkt is. Dit is echter altijd een afweging met de kwaliteiten, motivatie en arbeidsverleden van de inwoner. Sub e, tenslotte, regelt dat de goedkoopst passende scholingsmogelijkheid wordt gebruikt. Dit is niet altijd de goedkoopste, maar de goedkoopst passende. Het gaat hier dus om een kosten-baten afweging van de kwaliteit en kosten van de opleiding, waarbij wederom ook de mogelijkheden en wensen van de inwoner in aanmerking worden genomen.

Artikel 4 - Vrijlating inkomen

Het college past een inkomensvrijlating toe als dit bijdraagt aan de arbeidsinschakeling van belanghebbende. De grondslag van deze inkomensvrijlating is artikel 34a van de Participatiewet. Een vrijlating kan bijdragen aan de arbeidsinschakeling door de

(financiële) drempel om te gaan werken te verlagen. Met een vrijlating heeft de belanghebbende een hoger netto-inkomen en is er minder kans op armoedeval. Het effect is een grotere kans op acceptatie van (deeltijd)werk of uitbreiding van de omvang van werk. Dit biedt stabiliteit en biedt de kans om werknemers- en vakvaardigheden te ontwikkelen via werk. De vrijlating wordt ingezet als overbrugging of stimulans richting duurzame uitstroom.

De wet maakt onderscheid tussen drie vrijlatingsregelingen:

- *Belanghebbenden tot de pensioengerechtigde leeftijd*: 15% van de inkomsten per maand voor vrij de periode van maximaal 12 maanden.
- *Belanghebbenden met een medische urenbeperking*: 15% van de inkomsten per maand.
- *Belanghebbenden boven de pensioengerechtigde leeftijd:* 25% van de inkomsten per maand, met een maximum van € 226 van de inkomsten per maand.

Lid 3 regelt dat het college de mogelijkheid heeft om de initiële vrijlatingsperiode voor belanghebbende tot de pensioengerechtigde leeftijd te verlengen. Het college maakt een individuele afweging of zij de verlenging toepast. De factoren die zij hierin meeweegt zijn:

- of het verlengen van de vrijlating bijdraagt aan de arbeidsinschakeling van de belanghebbende;
- of er op termijn uitzicht is op een uitbreiding van de arbeidsomvang;
- op welke termijn deze uitbreiding wordt verwacht.

Een voorbeeld is urenuitbreiding nog niet mogelijk is, maar er wel perspectief is dat dit op korte termijn verandert. Bijvoorbeeld door tijdelijke individuele omstandigheden (zoals het verlenen van mantelzorg) of omstandigheden bij het bedrijf waarvoor de belanghebbende werkt. In dat geval kan het verlengen van de vrijlating bijdragen aan het behoud en de uitbreiding van werk door het bieden van stabiliteit en zekerheid.

Lid 4 regelt dat het college de mogelijkheid heeft om de vrijlating, als bedoeld in lid 1, opnieuw toe te kennen. Hiervoor moet de initiële vrijlatingsperiode eerst zijn verlopen zonder dat deze is verlengd. Daarnaast moet er ook sprake zijn van een nieuw

dienstverband. Ook bij het opnieuw inzetten van de vrijlatingsregeling maakt het college een individuele afweging. Onderdeel van deze afweging is opnieuw in hoeverre de vrijlating bijdraagt aan de arbeidsinschakeling van de belanghebbende. Daarnaast neemt het college de effecten van de initiële vrijlatingsregeling mee in haar overweging. Voorbeelden van vragen hierbij zijn:

- Wat was het effect van de initiële vrijlatingsregeling op de arbeidsinschakeling van de belanghebbende? Denk bijvoorbeeld aan de motivatie, ontwikkeling en financiële stabiliteit.
- Wat is de reden dat de initiële vrijlatingsperiode niet leidde tot uitstroom uit de bijstandsuitkering?

Lid 5 regelt het overgangsrecht naar de gewijzigde vrijlatingsregelingen. Per 1 januari 2027 wijzigde de wetgever de vrijlatingsregelingen naar aanleiding van de Participatiewet in balans. De regeling zoals beschreven in lid 1 tot en met 4 sluit aan op de gewijzigde vrijlatingsregelingen. De vrijlatingen voor belanghebbenden tot de pensioengerechtigde leeftijd en alleenstaande ouders die het college voor 1 januari 2027 toekende, blijven gedurende de looptijd van de vrijlating gelden.

Artikel 5 - Persoonsgebonden re-integratiebudget

Het college kan een persoonsgebonden re-integratiebudget toekennen als dit bijdraagt aan het vergroten van de kans op arbeidsinschakeling. In lid 2 is opgenomen dat het persoonsgebonden re-integratiebudget maximaal € 5.000, - bedraagt en inclusief alle bijkomende kosten is. Lid 3 bepaalt dat de met het persoonsgebonden re-integratiebudget ingekochte trajecten in principe in natura worden aangeboden aan de inwoner. Dit wil zeggen dat de inwoner niet het budget zelf ontvangt, maar direct gebruik kan maken van de ingekochte activiteiten. Rekeningen worden door uitvoeringsorganisaties ingediend bij de gemeente en vanuit het persoonsgebonden re-integratiebudget betaald.

Artikel 6 - Onkostenvergoeding reiskosten

Reiskosten worden vergoed voor reizen die belanghebbende moet afleggen om deel te nemen aan een re-integratietraject dat plaatsvindt op meer dan 10 kilometer

reisafstand enkele reis. Reiskosten die worden gemaakt voor een afspraak met de consulent Werk van de gemeente komen niet in aanmerking voor een vergoeding. Re-integratietrajecten worden inclusief reiskostenvergoeding door de gemeente ingekocht. Dit betekent dat de reiskostenvergoeding wordt uitgevoerd door het bedrijf waar belanghebbende het re-integratietraject volgt. De vergoeding is gelijk aan de kosten voor het openbaar vervoer. Hiervan kan worden afgeweken indien belanghebbende niet in staat is met het openbaar vervoer te reizen. In dat geval bedraagt de vergoeding € 0,25 per kilometer enkele reis.

Artikel 7 – Vergoeding kinderopvang en overige onkosten

Het college kan kosten voor kinderopvang vergoeden. Lid 1 bepaalt dat deze door het college alleen worden vergoed als kinderopvang noodzakelijk is voor de re-integratie en de kosten niet uit andere voorliggende voorzieningen kan worden vergoed.
Belanghebbende dient bewijstukken van de kosten van de kinderopvang en van de aanspraak op voorliggende voorzieningen te overleggen.
Lid 3 bepaalt dat er naast kosten voor de kinderopvang ook andere kosten vergoed kunnen worden. Dit is alleen het geval indien deze kosten noodzakelijk zijn voor de re-integratie. Het college bepaalt op welke manier de gemaakte kosten moeten worden aangetoond.

Artikel 8 - Ontheffing van arbeidsplicht en participatieplicht

Het college kan ontheffing van de arbeids- en/of participatieplicht toekennen, als er sprake is van dringende redenen (Participatiewet artikel 9, lid 2). Dit is maatwerk. Lid 1 bepaalt dat het college hiervoor een afweging maakt op basis van belastbaarheid en belasting. Het college gebruikt maximaal drie jaar als richtlijn voor de ontheffing van de arbeids- en/of participatieplicht.

Artikel 9 – Maatschappelijke participatie

Dit artikel legt uit wat maatschappelijke participatie is en hoe het college hiermee omgaat. Maatschappelijke participatie is bedoeld voor belanghebbenden voor wie werken niet of nog niet mogelijk is. Maatschappelijke participatie is dus niet (direct)

gericht op arbeidsinschakeling. Het gaat om meedoen in de samenleving, op een manier die past bij de persoon.

Per lid zijn hierbij de volgende dingen van belang:

1. Ook andere activiteiten zijn mogelijk dan hier benoemd, zolang deze bijdragen aan het meedoen in de samenleving en passen binnen de kaders van het college. Bij de beoordeling of mantelzorg redelijkerwijs noodzakelijk is en een invulling is voor de maatschappelijke participatie, betrekt het college onder meer:
    - de aard en omvang van de zorgtaken;
    - de belasting en belastbaarheid van de belanghebbende;
    - het ontwikkelpotentieel en perspectief van de zorgbehoevende;
    - de mogelijkheden voor het delen van zorg of inzet van voorliggende voorzieningen.
2. Het college heeft oog voor het ontwikkelpotentieel van de inwoner. Waar mogelijk zet het college in op perspectief en ontwikkeling van de belanghebbende.
3. Het college kan een externe partij inschakelen als het zelf niet goed kan beoordelen welke mate van maatschappelijke participatie of mantelzorg redelijkerwijs kan worden verwacht. Hierdoor kan het college beter beoordelen wat aansluit bij de situatie van de inwoner. Dit gebeurt niet standaard, maar alleen wanneer dat nodig is.
4. Sommige belanghebbenden hebben hulp nodig om maatschappelijke participatie te vinden, op te starten of vol te houden. De ondersteuning is gericht op het mogelijk maken en behouden van maatschappelijke participatie en wordt afgestemd op de situatie van de belanghebbende.
5. Dit lid verduidelijkt dat het college bij de toepassing van maatschappelijke participatie oog heeft voor mogelijke samenloop met ondersteuning op grond van de Wet maatschappelijke ondersteuning 2015. De doelstellingen van beide wetten liggen in elkaars verlengde, maar verschillen in focus.
    - De Wet maatschappelijke ondersteuning 2015 is primair gericht op zelfredzaamheid en het kunnen functioneren in het dagelijks leven, met name in de thuissituatie. De maatschappelijke participatie binnen de

Participatiewet richt zich vooral op deelname aan het maatschappelijk leven buiten de thuissituatie, zoals vrijwilligerswerk of andere maatschappelijk relevante activiteiten.

- Wanneer sprake is van samenloop, beoordeelt het college vanuit het hoofddoel van de ondersteuningsvraag welke wet het meest passend is. In sommige situaties kan ondersteuning vanuit beide wetten naast elkaar plaatsvinden. Bij twijfel of overlap vindt afstemming plaats, zodat de belanghebbende samenhangende en passende ondersteuning ontvangt en ondersteuning niet langs elkaar heen loopt.

Artikel 10 – Participatieplicht

De participatieplicht volgt uit artikel 9 van de Participatiewet. Dit artikel bepaalt dat inwoners verplicht zijn naar vermogen te participeren indien arbeidsinschakeling (nog) niet mogelijk is. Het uitgangspunt is dat inwoners vrijwillig meedoen. Wanneer de inwoner weigert om de maatschappelijke participatie uit te voeren die het college redelijkerwijs van de inwoner kan verwachten, kan het college de participatieplicht opleggen. Dit is altijd maatwerk en wordt zorgvuldig afgewogen op de individuele omstandigheden van de inwoner.

Artikel 11 - Begeleid werken in het kader van de Wet sociale werkvoorziening (Wsw)

Om mensen met een Wsw-dienstbetrekking te stimuleren een Begeleid Werken dienstbetrekking te accepteren, geeft de Participatiewet gemeenten de mogelijkheid om een terugkeergarantie aan te bieden. Het bieden van de terugkeergarantie heeft geen financiële nadelen voor de gemeenten.

Artikel 12 - Verhuizing

Bij verhuizing naar een andere gemeente binnen de arbeidsmarktregio Zuid-Holland Centraal (Zoetermeer, Pijnacker-Nootdorp, Lansingerland, Leidschendam-Voorburg, Voorschoten, Wassenaar) of Haaglanden (Den Haag, Delft, Rijswijk, Midden-Delfland, Westland) blijft de belanghebbende zoveel mogelijk het afgesproken traject volgen. De trajectkosten zijn voor rekening van de vertrekgemeente. De regie over het traject wordt overgenomen door de nieuwe woongemeente.